

جنگجویان وارداتی

با جداشتن صف مردم از اغتشاش گران حرفه‌ای، ضمن کاهش چشمگیر آشوب‌ها میدان داری منافقین و سلطنت‌طلبان با حمایت اروپا و آمریکا روشن تر شد

شاید این یکی دوروز شنیده باشید که اعتراضات در برخی شهرهای کشور از مرز اعتراض گذشته و با خشونت همراه شده است، البته اگر دقیق تر هم پیگیر اخبار باشید حتما تا به امروز فهمیده اید آن دسته از آشوب و اغتشاش‌هایی که مقامات رسمی کشور از آن نام می‌برند، بیشتر از یک اعتراض رادیکال شده است.

هرچند هنوز آمار دقیقی از ماحصل این آشوب‌ها در دست نیست، اما برداشتی که می‌توان از عکس‌ها و تصاویر منتشرشده داشت این است که ده‌ها بانک، چندین سینما، ده‌ها ایستگاه شرکت اتوبوسرانی، چندین و چند واحد تجاری و لیست احتمالا

گسترده‌تری از اموال عمومی مورد حمله و تخریب قرار گرفته‌اند. پرواضح است مردم هرچقدر هم که معترض و عصبانی باشند هرگز ممکن نیست دست به چنین اقداماتی بزنند و اموالی را که در واقع برای خودشان است و روزانه از آنها استفاده می‌کنند، تخریب کنند.

مشاهدات عینی برخی حاضران در صحنه هم البته توضیح دهنده این است که هجوم، اعتراض و تخریب در برخی از نقاط بارش‌هایی انجام شده که هر فردی با مشاهده آنها قانع می‌شود اینها شهروندان معمولی نیستند و این روش‌ها نیز روش‌های مرسوم اعتراض نیست و البته اینکه بدون آموزش و امکانات نمی‌توان چنین اقداماتی انجام داد. وقتی یک نفر بایک ابزار ساده، میله‌های آهنی جداکننده دیوار خیابان را از زمین بیرون می‌کشد و تکه‌تکه می‌کند، یا اینکه با یک کوکتل مولوتف ساده آتش بسیار بزرگی به ابعاد ساختمان یک بانک ایجاد می‌شود، دیگر کسی نمی‌تواند تردید کند طراحی ویژه‌ای پشت این ماجرا قرار گرفته است، مخصوصا وقتی ساختمان‌های اداری و حاکمیتی و حتی مراکز پلیس مورد هجوم قرار می‌گیرند.

اما توضیح از اینجا به بعد ماجرا نیازمند قدری اطلاعات دقیق تر و جامع‌تری است، چیزی که خبرنگار «فرهیختگان» تلاش کرده

همه امکانات خود را برای این کاربران گسترده کرده است و به آنها اجازه می‌دهد گروه‌های امن و پیام‌های رمزگذاری شده داشته باشند و بتوانند به سرعت نظرات خود را یکی کرده و اقدام کنند، اتفاقی که حالا به دموکراسی الکترونیکی معروف شده است. به این شکل که در بستر تلگرام مردم یک منطقه می‌توانند به سرعت همفکری کرده و با نظرسنجی محل بعدی تجمع یا ساختمانی را که قرار است تخریب شود، انتخاب کنند.

علاوه بر تلگرام، برنامه‌های هوشمند و نرم‌افزارهای طراحی شده برای تسهیل اغتشاش نیز از دیگر ویژگی‌های این اعتراضات است، به این صورت که اغتشاشگران حتی می‌توانند در زمان فقدان اینترنت با استفاده از بلوتوث‌های خود با هم ارتباط گرفته

و زنجیره‌ای از افراد را تشکیل دهند. این روش ارتباطی البته سوای امکانات جدیدی است که در عراق مورد استفاده قرار گرفت و اینترنت‌های سیار به میان مردم و تجمعات فرستاده شد تا ارتباط و اطلاع‌رسانی اغتشاش تسهیل شود.

نهایتا این روش‌ها همگی به تجمع کنندگان کمک می‌کنند به سرعت میان ساختمان‌ها جا به جا شوند و با این سیال بودن قدرت و امکان برخورد از سوی پلیس را به حداقل برسانند. رسانه‌ها این روزها پراکندگی جغرافیایی و سیالی را وجه مهمی از اعتراضات هتک کنگ می‌دانند و می‌گویند حتی معترضان برای کاهش تلفات به صورت هماهنگ به محض حضور پلیس عقب‌نشینی کرده‌در ساعت یا نقطه دیگری بازمی‌گردند. نمونه پیشرفته‌آن هم نقشه جالبی است که در یکی، دو ماه گذشته اجرا شد و معترضان در ساعت کمی از روز در خیابان‌ها حضور داشتند و بیشتر فعالیت خود را به ساعات تاریکی هوا منتقل کردند، تا بتوانند از تاریکی شب برای گسترش اقدامات خود استفاده کنند.

اغتشاشگرانی که در لباس معترضان به خیابان آمده‌اند علاوه بر

نسخه‌های که فعلا بخشی از آن و نه به‌طور کامل و تام و تمام در جریان اغتشاشات اخیر عملیاتی شده ولی در هتک کنگ و در جریان اعتراضات اخیر و البته در شهرهایی از کشور همسایه ما، عراق، به‌طور کامل‌تری به اجرا درآمده است.

هتک کنگ و روش‌های مدرن اعتراض و اغتشاش
آنچه در این جزیره شرقی آسیا رخ داده به گواه همه کارشناسان، فرای اعتراضات عادی و معمول است، چنانکه حتی روزنامه آمریکایی لس آنجلس تا مرن آن را دارای یک سازماندهی بی‌عیب و نقص می‌داند. با وجود این اما آنچه از ظاهر این اعتراضات مشخص است اینکه اعتراضات اولاً در دسته‌های مختلف و پراکنده‌ای هستند، ثانیاً به‌سرعت به خشونت کشیده می‌شود، ثالثاً از روش‌های مشخص و یکسانی در اقدامات خود استفاده می‌کنند. در حالی که هیچ گروه یا نهاد مشخصی در هتک کنگ مسئولیت را به‌ریب این اعتراضات و اغتشاشات برعهده نگرفته و همه‌تصور می‌کنند این اعتراضات خودجوش، عمومی و در نقاط مختلف بدون ارتباط بایکدیگر است، اما به‌وضوح هماهنگی بالایی بین تصمیمات و اقدامات آنها مشاهده می‌شود، گویی که نقشه واحدی با تکنیک‌های مختلف در دست همه آنهاست.

ویژگی مهم آن اعتراضات نامفهوم، غیردقیق و متغیر بودن مطالبات معترضان است، مثلا با اعتراض به یک مساله حقوقی و سیاسی شروع می‌شود ولی در هر زمان و هر نقطه‌ای مردم مطالبه خود را تغییر می‌دهند و به این شکل دامنه اعتراض را به تمامی مسائل کشور و تمامی جوانب حکومت می‌کشانند. استفاده از روش‌های ارتباطی متنوع و متفاوت و امکانات انحصاری و پیشرفته خصوصیت مهم و بارز وقایع هتک کنگ بود. قبل از آنکه این اعتراضات شعله‌ور و گسترده شود، استفاده از تلگرام میان مردم کمتر از ۱۰ درصد بود و بعد از به اوج رسیدن، استفاده از این نرم‌افزار چند ده درصد رشد یافته است. در این حین تلگرام

به جزئیاتی از آنها پی‌برد که البته به نتیجه‌های قابل توجهی هم دست یافته است.

ماجرای آنجا شروع شد که در اولین ساعات بعد از اعلام افزایش نرخ بنزین، از طرفی در میدان و کف خیابان خشونت محور اصلی برخی تجمعات شد و از سوی دیگر در شبکه‌های مجازی لشکری از اکانت‌ها وارد عمل شدند و به پوشش ماجرا، هدایت آشوبگران، افزایش هماهنگی‌ها و گسترده نشان دادن دامنه اعتراضات پرداختند. وقتی ماجرا جدی تر شد که مشاهدات عینی و قیاس آنها با آنچه خبرنگار «فرهیختگان» در جریان وقایع دی ماه ۹۶ به چشم دیده بود، به وضوح می‌گفت نقشه از پیش طراحی شده‌ای در حال اجراست، چنانکه در دی ماه ۹۶ نیز بخشی از این تحرکات تکرار شده بود.

دی‌ماه ۹۶ در همین خیابان‌های تهران تجمعات جداگانه و پراکنده‌ای توسط افرادی با چهره‌های پوشانده‌شده ایجاد می‌شد و دقایقی بعد از تغییر فاز تجمع از راهپیمایی به تلاش برای تخریب، دیگر خبری از نقابدارانی که آغاز کننده تجمع و خشونت بودند، نبود. بخش عمده‌ای از آن تجمعات توسط کسانی رخ می‌داد که دقایقی را در وسط خیابان بودند و دقایقی بعد در کوچه‌های اطراف در جمع‌های چهار، پنج نفره در حال مشورت و برنامه‌ریزی، کسانی که می‌دانستند چطور میدان داری کنند، چگونه مستتر شوند، کجا وارد جمعیت شوند و کجا از جمعیت فاصله بگیرند، افرادی که برای مواجهه با پلیس و یگان ویژه آموزش دیده بودند و برای مثال می‌دانستند در مقابل گاز اشک‌آور چگونه عمل کنند. حالا در آشوب‌های اخیر هم به‌نظر می‌رسد همان روش‌ها در پیش گرفته شده و البته به‌نحو ارتقا یافته‌ای در برخی شهرها در حال اجراست. شاید بپرسید این نحوه ارتقا یافته چیست و چطور در کشور اجرا می‌شود. برای توضیح واضح‌تر و البته برای اینکه با راز یک گزارش توصیفی ساده و رسانه‌ای فراتر ننگاریم، بد نیست نسخه مشابه و البته اجراشده دیگری را برایتان توضیح دهیم؛

از دی ۹۶ تا آبان ۹۸

مشاهدات عینی برخی حاضران در صحنه هم البته توضیح دهنده این است که هجوم، اعتراض و تخریب در برخی از نقاط بارش‌هایی انجام شده که هر فردی با مشاهده آنها قانع می‌شود اینها شهروندان معمولی نیستند و این روش‌ها نیز روش‌های مرسوم اعتراض نیست و البته اینکه بدون آموزش و امکانات نمی‌توان چنین اقداماتی انجام داد. وقتی یک نفر بایک ابزار ساده، میله‌های آهنی جداکننده دیوار خیابان را از زمین بیرون می‌کشد و تکه‌تکه می‌کند، یا اینکه با یک کوکتل مولوتف ساده آتش بسیار بزرگی به ابعاد ساختمان یک بانک ایجاد می‌شود، دیگر کسی نمی‌تواند تردید کند طراحی ویژه‌ای پشت این ماجرا قرار گرفته است، مخصوصا وقتی ساختمان‌های اداری و حاکمیتی و حتی مراکز پلیس مورد هجوم قرار می‌گیرند.

اما توضیح از اینجا به بعد ماجرا نیازمند قدری اطلاعات دقیق تر و جامع‌تری است، چیزی که خبرنگار «فرهیختگان» تلاش کرده

تحلیل

هادی محمدی، کارشناس مسائل راهبردی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» مطرح کرد

ردپای مدل‌های چینی و هنگ‌کنگی در اغتشاشات ایران

ماهیت واحد در سطح منطقه هستیم که هدف‌گذاری اصلی آن شکل دادن به یک کودتای نرم در کشورهای هدف است؛ پروژه‌ای که هم در لبنان، هم در عراق و هم در ایران با ناکامی و شکست آمریکایی‌ها روبه‌رو شد.

وی با اشاره به موضوع افزایش قیمت بنزین خاطر نشان کرد: «به‌رغم اینکه این سیاست یک پشتوانه قانونی قابل دفاع داشت و همه گروه‌های سیاسی از آن حمایت کردند، ولی نحوه اجرای این سیاست نوعی بی‌عیب‌تدبیری و خامی را نشان می‌دهد که عملا باعث ایجاد نارضایتی اجتماعی شد. مهم این است که آمریکایی‌ها آماده‌اند از این فرصت سوء استفاده کرده و نتیجه آن را به سمت اهداف مطلوب خود هدایت کنند.»

این کارشناس مسائل راهبردی درخصوص مدل‌های به کارگیری که از لهستان شروع شد و بعد به گرجستان و تویض داد: «نظریه‌های انقلاب رنگی از زمانی که از لهستان شروع شد و بعد به گرجستان و کشورهای دیگر تسری پیدا کرد، ابزارها و تاکتیک‌های خود را ارتقا داد و تلاش شد نمونه‌ها، روش‌ها و تاکتیک‌های موفق در نمونه‌ها و کشورهای هدف جدید نیز به کارگیری شوند. مثلا نمونه‌های اخیر نامن‌سازی و تبدیل نارضایتی اقتصادی به بحران امنیتی و سیاسی و آشوب‌سازی با الگوی هنگ‌کنگ و چین کاملا مطابقت دارد.»

محمدی اضافه کرد: «وقتی در چین موضوع گرانی بنزین اتفاق افتاد مردم در اعتراض به این سیاست ماشین‌های خود را خاموش کردند و با راهبندان به شکل غیرخشن دولت را مجبور کردند سیاست‌های خود را تغییر دهند و به قیمت قبل برگردد. در هنگ‌کنگ نیز به همین صورت بود و معترضان از طریق ایجاد یک همچنان گسترده اجتماعی و در واقع مسدود کردن همه شریان‌های اقتصادی و حیاتی برای جامعه تلاش کردند حکومت را وادار به تسلیم کنند.»

این کارشناس مسائل راهبردی با بیان آنکه این روش در ایران هم به اجرا درآمد، عنوان کرد: «همه مولفه‌های این مدل از جمله راهبندان، ناامن کردن مراکز اقتصادی، مسدود کردن شریان‌های حیاتی و معیشتی جامعه با هدف فشار بر طرف‌های سیاسی مطرود آمریکا و وادار کردن آنها به تسلیم در لبنان نیز اجرا شد.»

وی تصریح کرد: «هم‌اینک آمریکا در لبنان از طریق صندوق بین‌الملل پول درصدد آن است که سیاست غذا در مقابل دلار را به اجرا بگذارد و دولت را مجبور به پذیرش سیاست‌های خود کند. در عراق نیز که شرایط آمریکایی‌ها نامطلوب است، از طریق فشار مستقیم سفارت به دولت برای اینکه سیاست‌های اصلاح اقتصادی و مبارزه با فساد وارد عمق واقعی و جدی نشود و عناصر مرتبط با آمریکا دست‌نخورده باقی بمانند، فشارهایی را می‌آورد. در ایران نیز مواضع حمایتی از آشوب‌طلبان و تروریست‌ها که به‌طور مشخص در اظهارات پمپئو نمود داشت، نشان داد آنها از مسیر این حمایت‌ها تلاش می‌کنند اهداف خود را محقق سازند.»

هادی محمدی، کارشناس مسائل راهبردی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» با اشاره به اغتشاشات اخیر در شهرهای مختلف کشور و وجوه تشابه این اغتشاشات با آنچه در هفته‌ها و ماه‌های اخیر در برخی کشورهای منطقه گذشت، اظهار داشت: «نه تنها حوادث عراق و لبنان به رخ داده‌های اخیر ایران شباهت دارد بلکه این مجموعه تحولات را باید یک طرح واحد تلقی کرد است؛ طرح واحدی که هم طراحان آن یکی هستند و هم ستاد عملیاتی‌اش.»

وی با بیان آنکه طراحان این سناریو برای کل منطقه یک کودتای نرم مبتنی بر ابزارهای غیرنظامی پیش‌بینی کرده‌اند، ادامه داد: «این مجموعه در امارات مستقر شده و با رهنمودهای آمریکایی کار خود را دنبال می‌کند و در این میان سیاست‌های اجرایی و اقدامات عملی پروژه کودتای نرم منطقه‌ای نیز توسط صهیونیست‌ها طراحی و ابلاغ و توسط فرماندهان میدانی و پیاده‌نظام حاضر در صحنه به اجرا درمی‌آید.»

محمدی با تأکید بر آنکه زمینه‌های اغتشاشات در هر سه کشور لبنان، عراق و ایران شبیه به یکدیگر هستند، خاطر نشان کرد: «در هر سه مورد، زمینه اقتصادی بستر آغاز ناآرامی‌ها و محرک اصلی است. مضاف بر آنکه آمریکایی‌ها نیز تلاش دارند با سیاست‌های تحریم و فشار اقتصادی زمینه‌های ناپسامانی اجتماعی را فراهم کنند و بعد با استفاده از هسته‌های همراه آموزش دیده، فضا را به سمت براندازی‌های اقتصادی و ساختاری و حکومتی ببردند یا آنکه حداقل حکومت‌ها را به سمت نوعی همزیستی با سیاست‌های آمریکایی سوق دهند.»

این کارشناس مسائل راهبردی بحث را بسیار فراتر از شباهت‌های ظاهری در این رخدادها ارزیابی کرد و گفت: «اتاق فرمان و مجموعه‌های مرتبط، با یک مرکزیتی به‌نام آمریکا این فرآیند را انجام می‌دهند.»

وی درخصوص چرایی رقم‌خوردن این مجموعه تحولات و اینکه چرا با این سرعت تلاش می‌شود نتیجه سیاسی مشخص از آنها دریافت شود، توضیح داد: «ترامپ از یک‌سو در آستانه انتخابات، در داخل آمریکا دچار مشکلات فراوانی با کنگره است و هفت پرونده قضایی و اتهام دارد و برای انتخابات نیاز به این دارد که کارت و برگ‌برنده‌ای را از توفیقات در عرصه داخلی و خارجی ارائه دهد؛ لذا بعد از شکست در سناریوی دیدار نمایان با رئیس‌جمهور ایران -تو با دل‌لای مکررون- در حاشیه مجمع عمومی سازمان ملل، این ابزارها در داخل ایران

تا حد زیادی قابل پیش‌بینی بود.»

محمدی با تأکید بر آنکه زمینه‌های اغتشاشات در هر سه کشور لبنان، عراق و ایران شبیه به یکدیگر هستند، خاطر نشان کرد: «در هر سه مورد، زمینه اقتصادی بستر آغاز ناآرامی‌ها و محرک اصلی است. مضاف بر آنکه آمریکایی‌ها نیز تلاش دارند با سیاست‌های تحریم و فشار اقتصادی زمینه‌های ناپسامانی اجتماعی را فراهم کنند و بعد با استفاده از هسته‌های همراه آموزش دیده، فضا را به سمت براندازی‌های اقتصادی و ساختاری و حکومتی ببردند یا آنکه حداقل حکومت‌ها را به سمت نوعی همزیستی با سیاست‌های آمریکایی سوق دهند.»

این کارشناس مسائل راهبردی بحث را بسیار فراتر از شباهت‌های ظاهری در این رخدادها ارزیابی کرد و گفت: «اتاق فرمان و مجموعه‌های مرتبط، با یک مرکزیتی به‌نام آمریکا این فرآیند را انجام می‌دهند.»

وی درخصوص چرایی رقم‌خوردن این مجموعه تحولات و اینکه چرا با این سرعت تلاش می‌شود نتیجه سیاسی مشخص از آنها دریافت شود، توضیح داد: «ترامپ از یک‌سو در آستانه انتخابات، در داخل آمریکا دچار مشکلات فراوانی با کنگره است و هفت پرونده قضایی و اتهام دارد و برای انتخابات نیاز به این دارد که کارت و برگ‌برنده‌ای را از توفیقات در عرصه داخلی و خارجی ارائه دهد؛ لذا بعد از شکست در سناریوی دیدار نمایان با رئیس‌جمهور ایران -تو با دل‌لای مکررون- در حاشیه مجمع عمومی سازمان ملل، این ابزارها در داخل ایران

تا حد زیادی قابل پیش‌بینی بود.»

گفت‌وگو

هاشمی نژاد، کارشناس مسائل ترور بسم:

کشته‌سازی، ابزار منافقین برای تغییر جهت اعتراضات

یکسان و متمرکز بر موضوعاتی چون ساختار شکنی و شعارهای ساختار شکنانه علیه کلیت نظام دانست و ادامه داد: «به‌طور طبیعی سیاست‌های مختلف در هر کشوری گاه ممکن است منجر به اعتراض مردم شود ولی منافقین همواره تلاش می‌کنند این اعتراضات را به‌سرعت به سمت شعارهای تند و ساختار شکنانه جهت‌دهی کنند.» وی افزود: «در سال ۹۶ هم شاهد بودیم منافقین حتی پرچم ایران را به آتش کشیدند؛ اقدامی که باعث شد ملت بلافاصله واکنش نشان داده و صف خود را از آنها جدا کنند. سال ۸۸ نیز این عده قرآن‌ها را به آتش کشیدند و همین اتفاق اسمال نیز در ماجرای حمله به‌صلی شهر قدس تکرار شد.»

این کارشناس مسائل تروریسم یادآور شد: «مجموعه اقدامات ساختار شکنانه این جریان از جمله توهین به مقدسات، تخریب اموال عمومی، به آتش کشیدن اماکن عمومی و... که مردم را عصبی کرده و آنها را وادار به واکنش‌های تند می‌کند، در ناآرامی‌های سال ۶۰ نیز سابقه داشت و آنها همان موقع نیز اقداماتی نظیر آتش کشیدن اتوبوس‌ها و وسایل عمومی و بانک‌ها و... را در کارنامه داشتند.»

وی یکی از مهم‌ترین اقدامات در این راستا را ترور و کشته‌سازی عنوان کرد و ادامه داد: «در این فرآیند بعضا سوزه‌هایی که درباره کشته‌سازی انتخاب می‌شود، سوزه‌هایی خاص هستند. کما اینکه در سال ۸۸ نیز شاهد بودیم یکی، دو مورد با سناریوی قبلی ترور شدند و تصویربرداری‌های خاص و انعکاس گسترده اخبار مربوط به آنها در رسانه‌های بین‌المللی حکایت از هماهنگی‌های قبلی در این رابطه داشت.»

این کارشناس مسائل تروریسم خاطر نشان کرد: «فرآیند کشته‌سازی در اغتشاشات دی‌ماه ۹۶ و در ناآرامی‌های اخیر نیز از سوی منافقین تکرار شد که البته اگرچه شکل و فرم کلی و قالب یکسانی دارد و با یک هدف انجام می‌شود، اما ممکن است در مصادیق و سوزه‌های هدف و شیوه عملیات تفاوت‌هایی با هم داشته باشند.»

محمدجواد هاشمی نژاد، دبیر کل بنیاد هابلیان و کارشناس مسائل تروریسم با اشاره به نقش نیروهای منافقین در اغتشاشات اخیر به «فرهیختگان» گفت: «منافقین در قضایای مختلف که امکان ایجاد اغتشاش و هدایت حرکت‌های اعتراضی به سمت خشونت وجود داشته باشد، بلافاصله از این ظرفیت استفاده می‌کنند که این موضوع در مقاطعی چون حوادث پس از انتخابات ۸۸، اغتشاشات دی‌ماه ۹۶ و نیز اغتشاشات این روزها مشاهده می‌شود.» وی افزود: «منافقین تلاش دارند خشونت را در حرکت‌های اعتراضی سیاسی، اجتماعی و... گسترش دهند تا زمینه مناسبی را برای بهره‌برداری و موج‌سواری برای خود پدید آورند.»

هاشمی نژاد خاطر نشان کرد: «هم‌اکنون این جریان به‌شدت درصدد اثبات خود به سرویس‌های جاسوسی و سازمان‌های امنیتی بیگانه و دولت‌هایی نظیر آمریکا هستند. تلاش این جریان بر آن است که به حامیان بین‌المللی خود نشان دهد همچنان در ایران تاثیرگذار است و نیروهای این سازمان هستند که حوادث اخیر شهرهای ایران را هدایت می‌کنند.»

این کارشناس مسائل تروریسم ادامه داد: «بر این اساس منافقین تلاش دارند حداکثر موج‌سواری را از اتفاقات و رخدادهایی که می‌تواند زمینه نارضایتی‌های اجتماعی را فراهم آورد، داشته باشند و با عوامل خود در داخل، این نارضایتی‌ها را به سمت‌وسوی خشونت بکشانند و التهابات اجتماعی را افزایش دهند.»

وی با بیان آنکه تبدیل اعتراض به خشونت و خونریزی و جریحه‌دار کردن افکار عمومی یکی از شیوه‌های مرسوم منافقین محسوب می‌شود، خاطر نشان کرد: «این رویه در اغتشاشات دی‌ماه ۹۶ و حوادث سال ۸۸ نیز تکرار شد. اگرچه تجربه در تمامی این موارد ثابت کرد نتیجه عکس بوده و هوشیاری مردم توطئه‌های آنها را خنثی کرده است.»

هاشمی نژاد در توضیح شباهت‌های میان ناآرامی‌های این روزها با اغتشاشات دی‌ماه ۹۶، شکل و فرم عملکرد منافقین در آنها را